

مصاحبه "پیکر" و "۱۳ آبان" با رفیق حسین روحانی

عضو کادر رهبری سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر، درباره:

بازگشائی دانشگاه و راهپیمائی ۲۳ دی

جزئی از برنامه سرکوب خود سوسی دارد به هر ترتیب که عده این سنگر را که به قیمت خون تمامی عسکرای خلق و شکنجه و زندانی شدن هزاران دانشجو و کارگر و زحمتکار مبارز و آگاه بازگفوده عده از ست انقلابیستون و کمونیستها بازپس گرفته همانطور که کوشیده و میکوشد از ایجاد و رشد سازمانهای توده ای نظیر عوراهسای واقعی کارگری و دانش آموزی و ..... نیز بیعت جلوگیری نماید. خود عسا و دانشجویان رزمنده و قهرمان ما حاصلات مکرر رژیم جمهوری وارگانهای سرکوب آنرا بدان نگاه و دفاتر سیاسی دانشجویان کمونیست و انقلابی و بویژه در اول اردیبهشت اسامال را بخاطر داربند و طبیعتا این وظیفه عسا و دیگر همزمان عسا و تمامی توده های تحت ستم بود که از این سنگر آزادی دفاع کنند که قهرمانان نیز دفاع کردند.

نکته ای که باید در این باره روی آن تا کید کنیم این است که بازگشائی دانشگاه از دیدگاه ما برخلاف آنچه که لیبرالها و رویزیمونیستها بر اساس آن حرکت میکنند نه بخاطر تربیت بوروکرات ها و تکنوکرات های آماده بخدمت برای بورژوازی، بلکه همانطور که گفتیم، بعنوان مرکز فعالیت علمی، سیاسی و آگاهگرانه و سنگر مبارزات ضد امپریالیستی و ضد ارتجاع کنونی دانشجویان انقلابی و برای رهنمود مبارزات دمکراتیک و ضد امپریالیستی کارگران، زحمتکاران و خلقهای تحت ستم میباشد. این نکته ای است که عسا باید چه در نظریه و چه در عملها، آنرا برجسته نموده و برای توده های دانشجو و زحمتکاران، آنرا توضیح دهد.

پیکار: همانطور که اطلاع داریم رژیم جمهوری اسلامی و تمامی جناحهای

توده های تحت ستم ما و در پیونداتمی و همبستگی با آن بوده است. متقابلا این جنبش بدلیل حمله انقلابی و دمکراتیک خود، همواره از حمایت و پشتیبانی وسیع زحمتکاران و خلقهای تحت ستم برخوردار بوده است. خود عسا و رفقایان، پیش از من شاهد بوده هستید که چه در دوران حکومت رژیم سفور پهلوی و چه در مقطع قیام و دوره حاکمیت جمهوری اسلامی، چگونه دانشجویان انقلابی، مبارزات پرشور و گسترده ای را چه در عرصه جنبش دانشجویی و چه در پیوند آن با جنبش توده ای دامن زده و میزنند و با زحمه ما عاهد بودیم که چگونه این مبارزات از سوی زحمتکاران آگاه و انقلابی مورد حمایت و پشتیبانی قرار میگرفت. و اما جنبش انقلابی دانشجویی میباشد از تمامی امکانات و وسائلی که در اختیار دارد و از جمله دانشگاه بعنوان سنگری در برابر دشمن استفاده کند و تا آنجا که در توان دارد مانع از افتادن این سنگر آزادی و کانسون آگاهی انقلابی بدست ارتجاع و داروسته دانشجویان وابسته بآن گردد. طبیعتا است که ارتجاع و در این باره رژیم جمهوری اسلامی نیز بطور متقابل و بعنوان

مواطنان مبارز!
 همانطور که اطلاع داریم روز ۲۳ دی سالروز بازگشائی دانشگاه بدست دانشجویان و اساتدان رزمنده و توده های انقلابی خلق، راهپیمائی ای از سوی سازمان دانشجویان و دانشآموزان پیکار و دیگر شکلات دانشجویی کمونیستی (دانشجویان و دانش آموزان هوانا سازمان رزمندگان - دانشجویان پیشگام) تدارک و سرکار گردید. ما توجه به اهمیت سیاسی این راهپیمائی و نتایجی که در برداشت، ما بر آن شدیم که با یکی از رفقای کادر رهبری سازمان رفیق حسین روحانی که برای جنبش کمونیستی و انقلابی ما چهره برجسته و شناخته شده ای است، در این زمینه مباحثه ای بعمل آوریم. آنچه در زیر میآید متن مباحثه ای است که خبر نگاران ما با رفیق روحانی بعمل آورده اند.

تحریریه پیکار و ۱۳ آبان

۱۳ آبان: رفیق روحانی، اولین سوال من درباره مسئله بازگشائی دانشگاه و رابطه آن با جنبش انقلابی دانشجویی بطور عامی و با جنبش توده ای به طور عام است. در این مورد اگر توضیحی دارید بفرمایید.

رفیق روحانی: جنبش انقلابی دانشجویی در همین ما سابقه بسیار طولانی و پرافتخار دارد این مبارزه فینال و پهن از آنکه جنبه صنفی داشته باشد جنبه سیاسی داشته و همواره از همان ابتدا تا بحال، بعنوان بخشی از جنبش دمکراتیک و ضد امپریالیستی

مرکز بر امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی خلقهای ایران

حاکم اعم از حزب جمهوری و لیبیرالها و همچنین رویزبونیتها ی عاقلان خود را و با کثرتی اقدام سازمان دانشجویان و دانش آموزان همکار و دیگر نهنگیلات دانشجویی کمونیستی را در مورد راهبها - بی و تظاهرات ۳۳ دی و اقدامی در جهت ایجاد آشوب و تفریح و سرگشته انداختن جنگ داخلی قلعه داد نمودند .

سؤال من از شما این است که این اقدام در رابطه با چه تطبیقی است و در این مورد در قبالت آنها مات ارتجاع و همسنگان آن چه توضیحی بفرمایید خوانندگان عزیز ما دارید؟

رفیق روحانی: سؤال شما را باید به چند بخش نموده و بهر یک جداگانه پاسخ داده در مورد اینکه برگزاری راه پیمایی روز ۳۳ دی در ارتباط با چه تطبیقی از شرایط و وضعیت سیاسی کنونی است و قبلا باید بگویم که کمونیستها از حرکت تاریخ و تحولات جامعه و سطح مبارزه طبقاتی تودهها درک مادی داشته و نه تنها تئوری برنامه و استراتژی خود را مبتنی بر جنبه عینی این حرکت و تحولات تعیین میکنند بلکه در تعیین تاکتیک همواره مبارزه و اشکال مختلف سازماندهی جنبه نیزه حرکت خود را متکی بر مسیر عینی وقایع قرار میدهند و با هرگونه حرکت چه روانه و آنا رهنمی از یکسو با حرکات عقب مانده و دنباله روانه از سوی دیگر مرزبندی مینمایند . به عنوان مثال ، تاکتیک کمونیستها در استفاده از عمدهها و اشکال مختلف سازماندهی جنبه توده ای و نحوه و میزان استفاده از شرایط و امکانات علمی و میزان عقب نشینی و یا تفریح و تهاجم در قبالت سرکوب جنبه توده ای توسط دشمن و چگونگی استفاده از عمارهای ترویجی و تبلیغی و ... در شرایط رکود و یا نرسیدن بودن سطح جنبه توده ای با شرایط اعتلای انقلابی و رشد و گسترش جنبه توده ای و این هر دو با شرایط موقعیت انقلابی تفاوت میکند .

حال باید به این سؤال پاسخ دهیم که مادر چه شرایطی از وضعیت گانه فوی مستقیم واقفیت این است که جنبه دمکراتیک و ضد امپریالیستی طبقه ای ایران و علمبرگ تمامی قهرمانها و جانفغا نهایی خود بدلیل نبود مستقل پرولتاریا و ضعف جنبه کارگری و کمونیستی نتوانست منجر به حاکمیت پرولتاریا و زحمتکشان گردد و بورژوازی لیبرال و خرده بورژوازی مرفه سنتسی توانستند با لگام زدن بر امواج جنبه توده ای و آنرا از حرکت بپشرو نده و توفنده خود باز داشته و آنرا به کبیرا بکفاندند و از این طریق مستقیم سرمایه داری وابسته را از ضربات کاری تودهها محفوظ بدارند . با اینهمه جنبه انقلابی ما برخلاف آنچه که بعد از ۲۸ مرداد ایران و بهایس از ضد انقلاب استولپینسکی در ۱۹۰۲ در روسیه اتفاق افتاده دچار رکود و توقف نگردید و علمبرگ تمامی توهناتی که برای تودهها نسبت به حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی بوجود آمده از همسنگان فردای قیام به اینطرف و جنبه توده ای در متنی از اعتلای انقلابی قرار داشته است و هر روز که از عمر جمهوری اسلامی میگذرد و با فروریختن توم هر چه بیشتر تودهها و جنبه توده ای اوج بیعتی میگیرد و چشم انداز جنگ داخلی را که البته از هم اکنون در گرهه ای از ایران پهنی در کردستان نهران نیر جریان دارد برای ما تصویر میکند .

در چنین شرایطی از وضعیت سیاسی و در چنین متنی از اعتلای انقلابی است که باید تاکتیک مادر قبالت دشمن و خطت تعرضی داشته باعد نه تدافعی .

ما هم اکنون به ویژه پس از شروع جنگ ایران و عراق در شرایطی بسر میبریم که بی از هر موقع دیگر رژیم رایج بحران سیاسی و اقتصادی فر گرفته و فقر و فلاکت تودهها و نارضایتی آنها در حال افزایش است و سرعت آنان را در مقابل رژیم جمهوری اسلامی قرار میدهد . در چنین شرایطی از رشد و گسترش جنبه

توده ای و عجز رژیم از تامین خواسته های اساسی تودهها و ناتوانی وی در تثبیت قدرت سیاسی خود و سرکوب متمرکز جنبه توده ای ، ایجاد میکند تودهها و به ویژه پرولتاریا را هر چه وسعتتر و گسترده تر آگاهی انقلابی داده و جنبه مبارزاتیمان را از نظر شکل و مضمون ارتقا داده . باید آلترا تیبو کمونیستی را و شما بمان تودهها بردونه تنها آلترا تیبوهای ارتجاعی حاکم و بعضی حزب جمهوری و لیبیرالها و همسنگان رویزبونیت آنها یعنی تودهها و اکثریتها را برای تودهها افشا و طرد کرده بلکه حتی ضروری است تا با جریانات دمکرات نا بهنگری چون مجاهدین که با درک التقاطی و دو آلبستی خود میگویند به اصطلاح راه حل سوسی رادریان سرمایه داری و سوسالیسم عرضه کنند ، مبارزه ایدئولوژیک نمود . در چنین شرایطی کمونیستها وظیفه دارند تفریح و کوشش خود را برای ایجاد حزب طبقه کارگر و کب قدرت سیاسی در این مرحله صدقندان کنند و برخلاف دوران رکود که دوران عقب نشینی منظم است ، بهر روی خود را هر دو کرده و حملات سرکوب دشمن را تحقیر و جو خفتان کنونی را بشکنند . راهبها - بی و تظاهرات ۳۳ دی و نمونه ای از این قبیل است و باید این تاکتیک را در سایر عرصه ها و به ویژه در عرصه جنبه کارگری بکار گرفت . ضرورت رهبری جنبه توده ای توسط کمونیستها و تعیین مسئله ای را بعد از کمونیستها طلب میکند و هرگونه برخورد انفجالی به آن و عقب ماندگی ما را در مقابل جنبه توده ای افزایش خواهد داد .

و اما در مورد ایجاد آشوب و تفریح و ایجاد جنگ داخلی که رژیم رویزبونیتها ما را بدان متهم میکنند باید گفت که در اینباره نیز رژیم این حربه را از تمامی مرتجعین تاریخ و رژیم شاه به ارث برده است . رژیم شاه نیز کمونیستها و نیروهای انقلابی را که هدفی جز مبارزه با امپریالیسم و رژیم سرمایه داری وابسته نداغتنند عرابکار

فرهنگ استعماری نابود باید گردد!

میخوانند . کمونیست ها هیچگاه طلب سرهمار جنگ نبوده و آشوب طلب نیستند . نیروهای ارتجاعی و رژیم های سرمایه داری هستند که با استثمار عهده کارگران و زحمتکشان و غارت هتی آنها ، جنگ را بر آنها تحمیل میکنند . پرولتاریا و توده های تحت ستم در برابر دشمنان تاندندان مسلح خونریز چاره ای جز دست بردن به سلاح و جنگ با آنها ندارند . این کارگران بیگانه در درود و اندامک نیستند که آشوب طلب و جنگ طلبند . این رژیم جمهوری اسلامی است که با «عدل» سرمایه داری خود سبب بیگاری کارگران و خانه خرابی و دست آخر گرفتار آنان میشود . این خلق رزمنده کرد نیست که خواهان جنگ داخلی است ، بلکه این رژیم جمهوری اسلامی است که میخواهد تمامی ستا وردهای را که این خلق قهرمان در طول قیام بست آورده به زور سرنمزه پس بگیرد و با کفتار و سرکوب خلق کرده ، جنگ مفا و مت را بر آنها تحمیل میکند . دانشجویان و دانش آموزان انقلابی - بی آشوب طلب و خواهان جنگ داخلی نیستند ، آنها خواستار بازگشایی دانشگاه و آزادی فعالیت های این حق مسلم خود هستند . این رژیم جمهوری اسلامی است که با ممنوعیت هرگونه تسخیر و تظاهرات و با بخون کشیدن تظاهرات آرام دانشجویان و دانش آموزان ، جنگ را بر آنها تحمیل میکند و این درست در شرایطی است که رژیم جمهوری اسلامی در هر هفته و با هر روز را بهیمانی ها و تظاهرات زیادی را با حرکت دادن توده های ناآگاه و با عمال مزدور برای امری اندازد . منطبق رژیم جمهوری اسلامی در واقع چنین است : راهیمانی و تظاهرات برای طرفداران من آزاد و برای مخالفین من ممنوع و اگر مخالفین دست به اینکار بزنند ، آشوب طلب و جنگ طلب هستند ! اما مترجمین این نکته اساسی را نمیتوانند درک کنند که توده ها مبره غطرنج نیستند برای همیشه تن به بردگی و استثمار بدهند و زمینرو آنها به مسئله

جنگ داخلی یعنی جنگ سرنوعت با دشمنان لایقانیان ، بعنوان يك مسئله اجتناب ناپذیر که از سوی دشمن به آنها تحمیل شده نگاه میکنند و از اینرو ناگزیرند که خود را برای آن آماده کنند ، آماده برای نابودی بورژوازی بصورت فیر آمیز و استقرار کمیت خودشان .

به عنوان آخرین نمونه همیسن راهیمانی ۳ دی را در نظر بگیرید . رژیم کومیند از همان ابتدا با تبلیغات دروغین و عوا مغربانه خود زمینیه سرکوب خونین این تظاهرات را تحت عنوان اینکه کمونیستها میخواهند سلحانه بدان نگاه حمله بکنند ، فراهم سازد و همانطور که دیدیم بسا به میزان آوردن پاسداران و عمال مزدور خود و با حمله و حمله به راهیمانیان . این تظاهرات را بخون کشید و تعداد بسیاری زبانی را دستگیر و روانه زندان ساخت . آری این است مفهوم آزادی و دمکراسی جمهوری اسلامی ! و این است مفهوم آنها مات دروغین و وقیحانه . این رژیم به کمونیست ها درباره آشوب طلبی و برآه انداختن جنگ داخلی !

پیکار : رفیق روحانی ، همانطور که اطلاع دارید رژیم وقیحانه کوشید با "آمریکایی" خواندن سازمان پیکار و با طرح این مسئله که سازمان ما و دیگر نیروهای کمونیستی میخواهند در شرایط جنگ ایران و عراق ، جو آشوب و شغب بوجود آورده و جنگ داخلی را دامین بزنند ، کوشید تا جو تبلیغاتی و سهمی را بر علیه کمونیستها و بویژه سازمان ما دامین بزنند . میخواهم نظر شما را راجع به این تبلیغات ، دلایل و تاثیر عملی آن بدانم .

رفیق روحانی : ترس و وحشت رژیم از این راهیمانی ، مسئله قابل پیش بینی ای بود . اتفاقا خود این ترس و وحشت رژیم جمهوری اسلامی و به دست و پا افتادن ارگانهای تبلیغاتی و سرکوب آن و لجن پراکنش و آنها مات وقیحانه و سراپا دروغینی که به سازمان ما و دیگر گروه های کمونیستی نسبت داده ، بهمانگر این است که

تیم ما کاملاً به هدف احایت کرده است رژیم کومیند با مقیم کردن سازمان ما و دیگر نیروهای کمونیستی و بستن کومیند غربی و "آمریکایی" عواندن ما و لاجتاً - تیر تبلیغات و نفوذ انکارنا پذیر ما در میان توده ها بکاهد و تا نهایتاً با وارد ساختن چنین اتهاماتی به ما زمینه را برای سرکوب و بخون کفاندن این راهیمانی و موجه جلوه دادن آن در نزد توده ها فراهم سازد و عاید هم از این طریق ما را از انجام چنین راهیمانی و تظاهراتی با مصلح بترساند !

در مورد با مصلح آمریکا خواندن سازمان ما باید گفت این اولین بار نیست که کمونیستها متهم به جنون چیزهایی میشوند . کمونیستها و تمامی نیروهای انقلابی در تاریخ مورد اتهام سرمایه داری و نظامی ارتجاعی بوده اند . چرا راه دور برویم ، مگر همین رژیم شاه در طی سالهای اخیر ما و دیگر نیروهای انقلابی را که هدفی جز مبارزه با امپریالیسم و ستم سرمایه داری وابسته و دفاع از منافع زحمتکشان نداغتم ، "غرابکار" و "وابسته به بیگانگان" نمیخواند . ما همان طور که از رژیم شاه انتظاری جز این باوه گوئیم نداغتم ، از رژیم جمهوری اسلامی نیز که سردمداران آنرا لیبیرالها و مترجمینی چون بازرگان ، بنی صدر و بهشتی و رفنجانی و رجانی تشکیل میدهند ، نباید انتظار داشت زبان راندن اباطیلی جز اینها را داشت این اباطیل ها بسته خود آنها و وابسته کسانی است که در زمان رژیم شاه با کارخانه دار بودند و در اوج مبارزات توده ها ، سعی داشتند لاف بپوشیده سلطنت راهیمانی حفظ کنند و با در داخل و خارج از کشور سر در آخور خود داغند و با در ارگانهای آموزشی و سرکوب رژیم آریا مبری کمر بسته خدمت بسته بودند و هم اکنون تمامی آنها به استثمار کارگران و زحمتکشان و بسیار سازی ستم سرمایه داری وابسته به امپریالیسم اغتفال دارند . این اتهامات و این لجن پراکنش هیچگاه

دانشجوی مبارزیاری توده ها سنگر خود را بگشا

دامن نیروهای رزمنده و انقلابیون جان برکفی را که هیچگاه اندیشه جدا شدن از توده‌ها و منافع آنها را در سر نیرووراندند، آلوده نخواهد ساخت و این اتهامات دشمن، خود دلیل و سند قاطعی است برحقانیت راه و آرمان والای آنها. بدون تردید توده‌ها این ابطال رایی پاسخ خواهند گذاشت و در جریان یک مبارزه قلمی و سرنوشت ساز رژیم جمهوری اسلامی، ایمن رژیم حافظ و مدافع میتم سرمایه داری وابسته را به زیاده‌دانی تاریخ خواهند انداخت.

پیکار: رفیق روحانی به نادر شما دلایل تکیه اصلی رژیم جمهوری اسلامی و تمامی ارگانهای ارتجاع روی سازمان پیکار ولجن برکنی علیه آن چیست؟
رفیق روحانی: از آنجا که کمونیستها مدافع واقعی منافع طبقه کارگر و زحمت‌کنان و سرسختترین دشمنان بورژوازی و طبقات ارتجاعی هستند، همواره مورد اتهام رژیمهای سرمایه‌داری قرار دارند رژیم جمهوری اسلامی نیز نمیتوان دشمن کارگران و زحمتکشان و توده‌های تحت‌تیم و بعنوان رژیم حامی سرمایه‌داران، - همواره کینه و دشمنی آشکار خود را نسبت به کمونیستها ابراز داشته و از همان ابتدا یک دم از سرکوب و کشتار آنسان غافل نمانده است. دشمنی و حملات بهایین رژیم جمهوری اسلامی به سازمان ما نیز در همین رابطه قابل توضیح است. این واقعیتی است که سازمان ما میتواند از زمیند مبارزات ۱۵ ساله خود و با توجه به پتانسیل و ظرفیت انقلابی و مواضع پیشروی خود تا کنون بهر از هر نیروی کمونیستی دیگر توانسته است به افتای ماهیت رژیم جمهوری اسلامی و مبارزه علیه آن بپردازد و با توجه به امکانات و ظرفیت خود به میان توده‌ها رفته و به آگاهی انقلابی آنان بیفزاید و مبارزات آنان را در عرصه‌های مختلف در اینجا و آنجا هدایت نماید. این نقش بی‌پایه پس از شروع جنگ ایران و عراق و اتخاذ مواضع اصولی و بی‌روئتری سازمان در این

زمینه و بردن آنها به میان زحمتکشان و مبارزه با نظرات و وضعی‌های انحرافی و رویزیونیستی در این مورد، بسیار بیشتر از داشته است. افزایش نارضا - یعنی فقر و فلاکت توده‌ها و در همین رابطه اوجگیری جنبه توده‌ای و اتحاد تا کنیکهای انقلابی و شعارهای مناسبتی که منافع زحمتکشان را منعکس می‌کرد و به ویژه خلعت تعرضی و تهاجمی ایمن تا کنیکها و استقبال سازمان، با تمامی ضعفها و کمبودها یعنی از رشد و گسترش جنبش توده‌ای، تا ماما عواملی بودند که سازمان را پیش از هر موقع دیگر برای توده‌ها مطرح ساخت و این خود کافی بود که رژیم را در موضع تدافعی قرار داده و و زحمتزده و نگران به لجن برکنی علیه سازمان ما بپردازد.

۱۳ آبان: ارزیابی شما از برگزاری این راهپیمایی و میزان موفقیت آن با توجه به هدفهای مورد انتظار چیست؟
رفیق روحانی: ارگانهای تبلیغاتی رژیم، سپاه پاسداران و کمیته مرکزی کوشیدند تا برای توده‌ها این طور وانمود سازند که گروههای مسلح در نظر دارند به دانشگاهها حمله کنند. رژیم جمهوری اسلامی با وارونه جلوه دادن اهداف راهپیمایی ۳۳ دی، زمینه را برای تجمع پاسداران و فلاتوهای حزب الهی برای جلوگیری از اجرای راه - پیمایی و سرکوب تظاهرات فراهم ساخت و همانطور که شاهد بودید از ابتدای روز ۳۳ دی دسته دسته پاسداران همراه با لباس عسکی و دیگر مزدوران و عمال جمهوری اسلامی همراه با سایل و اسلحه سرد و گرم جلوس دانشگاه جمع شدند و با فحاشی به کمونیستها و سازمان ما و دادن شعارهایی بنفع آیت‌الله خمینی و دیگر سردمداران رژیم جمهوری اسلامی، زمینه را از هر جهت برای جلوگیری از برگزاری مراسم راهپیمایی فراهم ساختند. و واقعا هم ارتجاع انتظار داشت که با چنین تمهیداتی بتوانند ما را وادار به عقب‌نشینی نماید. اما در ساعت مقرر برخلاف انتظار دشمنان دهها هزار نفر از دانشجویان و دانش

آموزان انقلابی و زحمتکشان آگاه و رزمنده در ائتلاف دانشگاه کرد آمدند و بدون کوچکترین توجهی به اعلامیه منع تظاهرات و تحن وزارت کشور و حملات حزب اللهیها، آماده برگزاری راهپیمایی - تی بودند. اما علیرغم تغییر برنامه که لیباً مشکلاتی را بدنبال داشت و علیرغم تمامی تمهیدات دستگیری و سرکوب و ضرب و شتم تمام عیسار پاسداران و عمال ارتجاع، راهپیمایی با شرکت بهر از ۵۰۰۰ تن از هموطنان رزمنده و انقلابی ماصورت گرفت و ایمن خود با توجه به تمامی کوششها، تمهیدات سرکوب و دشمن در نوع خود موفقیت بزرگی را برای نیروهای شرکت کننده و از جمله سازمان دانشجویی و دانش‌آموزی ما بود. و این یکبار دیگر درستی تا کنیک ما را در برگزاری این تظاهرات و نمونه‌ها می‌نماید. و جنبه تعرضی و تهاجمی آنها و تحقیر هرگونه تمهیدات و سرکوب دشمن با ثبات رسانند، امری که باید با جمع است نقاط قوت و ضعف این راهپیمایی و تجربیات حاصله از آن در سایر موارد نیز از آن سود جست.

۱۳ آبان: رژیم جمهوری اسلامی رویزیونیست‌ها ما را متهم به همکاری با لیبرالها و دانشجویان مسلمان هوادار مجاهدین، ما را آنارشیست و سکتاریست نامیدند. نظر شما در این مورد چیست؟
رفیق روحانی: همان‌طور که قبلا گفتیم رژیم جمهوری اسلامی بلافاصله پس از اعلام راهپیمایی ۳۳ دی از سوی سازمان دانشجویان و دانش‌آموزان پیکار و سایر تشکلات دانشجویی کمونیستی کوشید تا با تبلیغات سراپا دروغ‌ساز و اتهامات و قیصانه و از آن جمله متهم کردن ما به همکاری و پشتیبانی از لیبرال‌ها یا خائن مضمون و اهداف این راهپیمایی را در نظر توده‌ها وارونه جلوه داده و با اصطلاح ما را منزوی سازد. در این مورد ما چند بسیاری از موارد دیگر رویزیونیست‌ها نیز با همتا که همدا شدند و اظهار داشته که این نیروها یعنی کمونیستها از جانب معاف لیبیرال حمایت

مبارزه با امپریالیسم از مبارزه با ارتجاع داخلی جدا نیست

میبودند. حال آنکه مسئله همانند روز روشن است و توده‌ها خود بدرستی میدانند که مال‌بیرالهای خائن را یعنی از هیأت حاکمه ارتجاعی دانسته و آنها را در تمامی جنایات رژیم جمهوری اسلامی و از آنجمله سرکوب خونین جنبش انقلابی خلق کرده، کشتار کارگران بیکار ردورود و اندیمنک، اعدام کمونیست - ها و انقلابیون، سرکوب و بیهوش کردن دانشگاه در اردیبهشت ۵۹ و بستن آن بزرگ میدانیم و از همینرو شعار ما نه مبارزه بر علیه یک جناح، بلکه مبارزه علیه هر دو جناح حکومت و از آن جمله لیبرالهاست. شعار " علیه حزب جمهوری علیه لیبرالها، زنده بسازد بیکار توده‌ها " که بر در و دیوار شهر و در صفحات نشریات ما بطور برجسته‌ای به چشم میخورد جلوه‌ای از این واقعیت میباشد و با زهما نظور که در پاسخ به سئوالات قبلی شما اشاره کردم، موضوع ما در قبال بازگشائی دانشگاه نیست در اساس با آنچه که مورد نظر لیبرالها در اینباره است تفاوت دارد. گویا بارز این مسئله، موضعگیری لیبرالها در قبال این راهیمانی است. روزنامه میزان، ارگان لیبرالهای مرتجع روز بعد از راهیمایی به نقل از خبرگزاری پارس، طرح بازگشائی دانشگاه را از سوی گروههای کمونیستی یک توطئه خوانده و از همین گروهها بعنوان گروههای "چپ آمریکا" نام میبرد.

اما درباره رویزبونیتها باید اضافه کنم که مسئله اینبار فقط به لجن پراکنی و اتهامات دروغین و تحریم و محکوم ساختن این تظاهرات از سوی آنها محدود نماند. همانطور که خود شما نیز شاهد بوده‌اید رویزبونیتهای "توده‌ای" و "اکثریتی" بطور فعال چه در تبلیغات علیه ما و چه با همکاری با پاسداران و عمال ارتجاع و رخنه میان صفوف ویرم زدن آن و جمله به حرکت کشندگان در تظاهرات و نفی خود را بعنوان نوکران بهمقدار بورژوازی حاکم نشان دادند و این یکبار دیگر

نشان دهنده این است که رویزبونیتها و دشمنان قسم خورده مارکسیسم لنینیسم، پرولتاریا و همستان صمیمی بورژوازی هستند. درباره موضع سازمان مجاهدین و آنچه من تا این لحظه از آن اطلاع دارم متن اطلاعیه‌ای است که از سوی " اتحادیه نوجوانان دانشجویان سلمان دانشگاهها و مدارس عالی" و "وا - بسته به مجاهدین روز قبل از راهیمایی - بی منتشر گردیده در این اطلاعیه اقدام نیروهای شرکت کننده در این تظاهرات، بعنوان یک "حرکت چپروانه، سکتاریستی و آنارشیستی" تلقی شده و نه تنها آنرا گامی در جهت بازگشائی دانشگاهها ندانسته بلکه این حرکت را بهانه‌ای برای ارتجاع جهت بسته نگاه داشتن دانشگاهها و همچنین عامیله غنشی کننده " کلیه تلاشهای گذشته نیروهای مردمی و انقلابی در جهت حل انقلابی مسئله دانشگاه" دانسته است.

البته اگر این موضعگیری را به حساب موضع دوستان مجاهد بگذاریم (که باید بگذاریم) باید گفت این اولین بار نیست که از سوی آنها نیرو - های راستین کمونیستی و از جمله سازمان ما منتهم به چپروی و سکتاریسم و آنارشیسم میشوند آنها همواره دربر خورستان با اساسی ترین مسائل جامعه و جنبش، بدلیل ماهیت طبقاتی و درک خرده بورژواژستان از این مسائل، دچار ناپهگیری بسیار زیاد بوده‌اند که از آنجمله ندر خورد به هیات حاکمه و قدرت سیاسی و برخورد با لیبرالها، برخورد با آیت الله خمینی و دیگر سردمداران جمهوری اسلامی، موضعگیری در قبال واقع سفارت و انتخابات مجلس شورا، مسئله شوراها و جنبش مقاومت خلق کرده، جنگ ایران و عراق و همکاری با نیروهای کمونیستی و دفاع از آنها ... نحوه برخورد دوستان مجاهد و تا کنیک آنها در قبال بازگشائی دانشگاه، و نیز بهیچوجه نمیتوانند مسئله فوق جدا باشد. تا کنیک آنها هرچه که

باشد، يك صفحه برجسته دارد و آن قرار گرفتن این تا کنیک در چهار رجب " مشرو - عیت رژیم جمهوری اسلامی " است و تا زمانیکه مجاهدین خود را از زندان این چهار رجب خلاص نکنند، برخلاف آنچه که مدعی هستند قادر به " حل انقلابی مسئله دانشگاه " نبوده و نخواهد بود. از همینرو تا مدتی نیست که مجاهدین این تا کنیک کمونیستها و اقدام آنها به راهیمایی ۳۳ دی را اقدامی مضر به حال بازگشائی دانشگاه و غنشی کننده تلاشهای گذشته نیروهای مردمی و انقلابی بدانند و من بنوبه خود از زبان مجاهد سئوال میکنم که برای توده‌های هوادار دمکرات و انقلابی خود و دیگر نیروهای انقلابی توضیح دهند که منظور از "تلاشهای گذشته نیروهای مردمی و انقلابی" که در ۱۱ آبان فوق آمده چیست؟ اگر منظور مقاومت در قبال تعطیلی دانشگاه و توطئه " انقلاب فرهنگساز " است و که این مسئله‌ای است مربوط به نیروهای کمونیستی که چند روز متوالی در برابر برپورهای و وحشیانه رژیم جمهوری اسلامی مقاومت کردند و شما دفاتر دانشجویستان را بسته و برای مطمئن ساختن هیات حاکمه اعلام کردید که بیایند و ببینند که شماست از باطل نکرده‌اید! و اگر منظورتان از این تلاش چیز دیگری است که باید گفت ما از آن بی اطلاع هستیم و باید زد و ستا - ن مجاهد خواست که منظور خود را از این تلاش برای ما و دیگر نیروهای انقلابی و توده‌های مردم بازگو کنند. نکته آخری که باید اضافه کنم این است که دوستان مجاهد برای حفظ موضع انقلابی و دمکراتیک خود، چاره‌ای جز مرزبندی با گرایشات عمیق لیبرالی خود در اساسی ترین مسائل جامعه و جنبش ندارند. نخستین میان دو ضدلسی نمیتواند دوام یابد و ما بنوبه خود خواستار آنیم که دوستان مجاهد را در کنار نیروهای راستین جنبش کمونیستی و در مقابل لیبرالها و کل هیات حاکمه ببینیم. امیدواریم که این خواست تحقق یابد. ■

دانشجو، محصل پیش بسوی پیوند با مردم زحمتکش

دانشجوی مبارز
بیاری توده‌ها سزای رابگشا

تکثیر از: انجمن دانشجویان ایرانی در آمریکا «سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر»

آرشیو اسناد سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر

www.peykar.org